

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/102/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5411010205
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5411010205.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Evy Kyselovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. novembra 2013 v Žiline, o odvolaní obžalovaného N. K. proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/89/2011 zo dňa 9.7.2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/89/2011 zo dňa 9.7.2013 v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine obžalovaného N. K., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom Y. č. XXX, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody IIava

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. prvá veta pred bodkočiarkou na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák.

- zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu, ktorý bol vydaný Okresným súdom Dolný Kubín, sp.zn. 2T/14/2011 dňa 6.6.2011, právoplatným 16.6.2011, vo výmere 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia,

- zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu, ktorý bol vydaný Okresným súdom Dolný Kubín, sp.zn. 2T/26/2011 dňa 23.11.2011, právoplatným 3.2.2012 a ktorým bolo u obžalovaného upustené od uloženia súhrnného trestu.

Súčasne sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Dolný Kubín uznal obžalovaného N. K. vinným v bode 1/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/, 3/ z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti

napadnutého rozsudku. Za toto konanie mu podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. j), k), m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. prvá veta pred bodkočiarkou uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/14/2011 zo dňa 6.6.2011 a tiež výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín 2T/26/2011 zo dňa 23.11.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Tým istým rozsudkom podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodených uvedených vo výrokovej časti dotknutého rozsudku s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie. Naproti tomu podľa § 285 písm. c) Tr. por. obžalovaného N. K. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Dolný Kubín č. Pv 83/2011 zo dňa 26.10.2011 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe prokurátora pod bodom 4/, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Zároveň podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodeného JUDr. K. R. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný N. K., a to bezprostredne po jeho vyhlásení. Odvolanie podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 7.8.2013 písomne odôvodnil sám, a podaním zo dňa 25.11.2013 odvolanie odôvodnil i prostredníctvom obhajcu. Odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec okresnému súdu vrátil, nakoľko mu nebolo umožnené vypočuť hlavných dvoch svedkov, ktorí môžu potvrdiť jeho nevinu. Žiadal, a žiada vypočuť svedka D. G. z Kriminálnej polície Liptovský Mikuláš a I. I.. Výsluchom týchto svedkov chce preukázať svoju nevinu. Všetky trestné stíhanie má len z toho dôvodu, že bol svedkom lúpeže, ktorú spravil H. a Y.. Keď H. a Y. zistili, že ich nahlásil na políciu, všetko čo urobili oni, povedali na jeho osobu, a nakoniec bol obvinený z lúpeže on. Takto sa mu chceli pomstiť. Y. mu vypomáhal v domácnosti. Ponúkal mu plynové fľaše. Toto oznámil D. G., ktorý mu poradil, aby fľaše od neho kúpil, a následne Y. bude prichytený pri čine. Uvedené sa už nezrealizovalo, pretože bol vzatý do väzby za iné veci. Všetky tieto skutočnosti by svedok D. G. potvrdil. Rovnako svedok I. I. by potvrdil, že v čase, keď bol vo výkone trestu, tak mu Y. predával kosačku. Poukázal tiež na výpoveď svedka B. Y., ktorý potvrdil, že Y. a H. žiadali od jeho manželky peniaze s tým, že ak im peniaze dá, tak potom povedia na políciu, že je nevinný. Pokiaľ ide o uložený trest, tento považoval za neprimerane prísny. Vzhľadom na okolnosti za ktorých boli skutky spáchané a s poukazom na spôsobené následky a výšku škody, je uložený trest príliš tvrdou sankciou.

Príslušný prokurátor k písomným dôvodom odvolania obžalovaného uviedol, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu považuje za zákonné a v súlade so zistenými skutočnosťami. Navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný i jeho obhajca trvali na dôvodoch podaného odvolania i na návrhu v odvolaní uvedenom. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo. Prihliadal pritom i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodné, ale iba čiastočne, a to pokiaľ ide o výrok o treste.

Treba uviesť, že krajský súd už raz vo veci konal a rozhodol. Uznesením sp. zn. 2To/24/2013 zo dňa 6. 5. 2013 rozsudok okresného súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), d), f) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu konal v súlade s ustanovením § 327 ods. 1 Tr. por.. V novom konaní v rámci procesného postupu, ktorý predchádzal vyhlásenému rozsudku postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Rešpektoval zásadu zákonného procesu zakotvenú v § 2 ods. 7 Tr. por., zásadu práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a tiež i zásadu rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2

ods. 14 Tr. por. Krajský súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú. Po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú usvedčujúcu dôkaznú reťaz, z ktorej možno vyvodiť bezpečný záver, že skutky uvedené pod bodom 1/, 2/, 3/ uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku sa stali práve tak, ako je to uvedené v skutkovej vete, tieto vykazujú znaky trestného činu a možno z nich vyvodiť bezpečný záver, že ich spáchal obžalovaný N. K..

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a prečo nevyhovel jeho návrhom na vykonanie ďalších dôkazov. Uviedol tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny. Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku týkajúce sa otázky viny obžalovaného N. K., a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si krajský súd v celom rozsahu osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje. Odôvodnenie rozsudku pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného N. K. učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, podstatou týchto je predovšetkým nespokojnosť obžalovaného s rozsahom vykonaného dokazovania, s právnym záverom vyhodnotenia dôkazov, a tiež s výmerou uloženého trestu. Obžalovaný tak ako pred súdom prvého stupňa, tak i v odvolacom konaní navrhoval vypočuť svedka D. G. a svedka I. I.. Výpoveďami týchto svedkov sa snažil preukázať tú skutočnosť, že údajní spolupáchatelia C. H. a N. Y. majú motív, aby ho krivo usvedčovali z trestnej činnosti, ako aj to, že vo svojich výpovediach nehovorili pravdu. Výsluchom týchto svedkov chcel preukázať svoju nevinu.

Krajský súd v súvislosti s odvolacími námietkami obžalovaného z predloženého spisu zistil, že skutky pod bodom 2/ a 3/ obžalovaný spáchal spoločným konaním s C. H. a N. Y., ktorí za uvedené konanie boli právoplatne odsúdení trestným rozkazom vydaným Okresným súdom v Dolnom Kubíne dňa 15.5.2012. Následne boli vypočutí v procesnom postavení svedkov. Obidvaja svedkovia zhodne a veľmi podrobne popísali účasť obžalovaného N. K., ale i svoju na jednotlivých skutkoch. C. H. poskytol svoje vozidlo, dodávku zn. Ford Tranzit na odvoz kosačky patriacej Q. D.. Túto zobral obžalovaný N. K. z neuzamknutého prístrešku a následne ju všetci spoločne naložili do motorového vozidla. I pri ďalších skutkoch konali spoločným konaním. N. Y. navyše uviedol, že v tom období chodil do školy, a tiež vypomáhal na gazdovstve obžalovaného. Spolu chodili rozväžať chleba po dedinách, a tak vedeli kde sa aké veci nachádzajú. Ku obžalovanému chodil aj C. H.. Svedok poprel, že by niekedy telefonoval manželke obžalovaného, a že by za zmenu výpovede požadoval od nej peniaze. Pokiaľ prvostupňový súd vyhodnotil tieto svedecké výpovede ako hodnoverné, ani krajský súd nezistil dôvod prečo by tieto svedkovia klamali, prípadne krivo obviňovali obžalovaného. K obhajobným tvrdeniam obžalovaného, že obidvaja svedkovia ho usvedčujú z pomsty, pretože ich oznámil pre spáchanie inej závažnejšej trestnej činnosti neobstojí, a krajský súd takéto obhajobné tvrdenia obžalovaného vyhodnotil ako účelové so snahou obžalovaného zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Krajský súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, keď nevykonal navrhovaný dôkaz zo strany obžalovaného výsluchom D. G. a tiež I. I.. Odmietnutie tohto dôkazu vysvetlil prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia na č.l. 7, a krajský súd sa s dôvodmi, ktoré prvostupňový súd uviedol, v celom rozsahu stotožňuje. Výsluchom týchto svedkov by nedošlo k zmene dôkaznej situácie, pretože ani jeden z týchto svedkov nebol priamym očitým svedkom konania obžalovaného a okolnosti, ktoré podľa obžalovaného by mali tieto svedkovia potvrdiť, by účasť obžalovaného na konaní popísanom v bode 1/ až 3/ nezoslabili.

S ohľadom na uvedené, výrok o vine obžalovaného je správny a zákonný. Správne zistené skutkové zistenia okresný súd podradil pod zodpovedajúce zákonné ustanovenie a právnu kvalifikáciu konania obžalovaného okresný súd zrozumiteľným a vyčerpávacím spôsobom odôvodnil. Krajský súd považuje tieto právne úvahy okresného súdu za správne a s týmito sa v celom rozsahu stotožňuje. Navyše v tejto súvislosti poukazuje i na odôvodnenie svojho rozhodnutia pod sp.zn. 2To/24/2013 zo dňa 6. mája 2013, kde na č.l. 8 krajský súd vyslovil svoj právny názor a tento je totožný s právnym záverom súdu prvého stupňa. Práva kvalifikácia konania obžalovaného v bode 1/ zodpovedá právnej kvalifikácii prečinu

porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ ide o skutky uvedené pod bodom 2/ a 3/ tieto obžalovaný spáchal spoločným konaním už s odsúdenými C. H. a N. Y.. Obžalovaný N. K. týmito dvoma skutkami naplnil skutkovú podstatu jedného trestného činu, a to pokračovacím konaním. Použitie právnej kvalifikácie podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. je správne a zodpovedá zákonu.

Pokiaľ súd prvého stupňa postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil obžalovaného N. K. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Dolný Kubín, sp.zn. Pv 83/2011 zo dňa 26.10.2011 ohľadom skutku, ktorý prokurátor kvalifikoval ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., a ktorý mal obžalovaný N. K. spáchať v presne nezistenom čase v období od začiatku mesiaca december 2010 do dňa 13.2.2011 na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe prokurátora pod bodom 4/, sa krajský súd stotožňuje s právnym záverom prvostupňového súdu, že z dôkazov vykonaných tak v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní nebolo bez pochybností preukázané, že tento skutok spáchal obžalovaný.

Krajský súd preskúmal aj výrok o treste napadnutého rozsudku a po splnení preskúmvacej povinnosti konštatuje, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu, najmä pokiaľ ide o výmeru trestu, nepostupoval v súlade so základnými zásadami ukladania trestov zakotvenými v ustanovení § 34 Tr. zákona. Uvedené pochybenie malo za následok, že okresný súd uložil obžalovanému trest nespravodlivý a neprimerane prísny.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného N. K., jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Rozpätie základnej trestnej sadzby pri právnej kvalifikácii konania obžalovaného podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. určil zákonodarca od 3 rokov do 10 rokov. Okresný súd síce postupoval správne, keď pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností avšak s jeho záverom o existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. j), k) Tr. zák. sa krajský súd nestotožnil. Je nesporné, že N. Y. v čase spáchania skutkov pod bodom 2/, 3/ dovŕšil vek 17 rokov, a bol mladistvým. Z dôkaznej situácie, ale ani zo samotného prejavu N. Y. nevyplýva, že by obžalovaný N. K. ho na páchanie trestnej činnosti navádzal, nahováral alebo inak pôsobil a ovplyvňoval jeho rozhodnutie konať alebo nekonať v rozhodnom čase. Iba tá okolnosť, že N. Y. bol v čase skutkov mladistvý nezakladá existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. j) Tr. zák. Rovnako odvolací súd sa nestotožňuje s existenciou priťažujúcej okolnosti podľa písm. k) § 37 Tr. zák. a má za to, že v tomto prípade mal zákonodarca na mysli vyššiu formu organizátorstva ako v danom prípade bola preukázaná. Pokyny obžalovaného N. K. ďalším osobám účastným konania, v tomto prípade už právoplatne odsúdeným C. H. a N. Y., sú podľa odvolacieho súdu obsiahnuté a dané už právnym posúdením ich konania, a to spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. Podľa názoru krajského súdu trestná činnosť všetkých troch zúčastnených na konaní bola rozložená do viacerých zložiek rôzneho významu, ktoré vo svojom súhrne predstavovali konanie naplňujúce jeden trestný čin, a to trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák.. Existencia jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, je nespochybniteľná a vyplýva z odpisu registra trestov. U obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť. Za danej situácii pri prevahe priťažujúcich okolností, sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvyšuje o jednu tretinu. Základom na zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo v prípade obžalovaného N. K. predstavuje úpravu dolnej hranice trestnej sadzby z 3 rokov na 5 rokov a 4 mesiace. Krajský súd ukladal obžalovanému trest za teraz súdené skutky, t.j. prečin a zločin a tiež za zbíhajúci sa prečin krádeže, za ktorý bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom, sp.zn. 2T/14/2011, a prečin krádeže zbíhajúci sa z trestného rozkazu, sp.zn. 2T/26/2011, teda za tri prečiny a jeden zločin, a to podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák., pričom bolo potrebné aplikovať len časť tohto ustanovenia nachádzajúcu sa pred bodkočiarkou, a to vzhľadom na existenciu nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012. V zmysle uvedeného došlo k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., ktorý je z uvedených skutkov najprísnejší o jednu tretinu, t.j. na 13 rokov a 4 mesiace. Teda odvolací súd mal možnosť uložiť obžalovanému trest v rozpätí trestnej sadzby od 5 rokov 4 mesiace až na 13 rokov a 4 mesiace. Okresný súd síce uložil obžalovanému trest v takto určenej trestnej sadzbe, avšak podľa názoru krajského súdu, trest ktorý mu uložil vo výmere 8 rokov bol neprimerane prísny.

Krajský súd uložil obžalovanému trest miernejší, a to za všetky skutky trest súhrnný vo výmere 6 rokov, ktorý považuje za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie, a ktorý v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Z odpisu registra trestov a tiež z povahy teraz súdnej trestnej činnosti vyplýva, že obžalovaný opakovane pácha tú istú trestnú činnosť, a to trestnú činnosť majetkovej povahy. V jeho prípade ide o špeciálnu recidívu k trestnému činu krádeže. Teraz súdnej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. V prípade hodnotenia osoby obžalovaného je teda dôvodné konštatovať, že ide o osobu, u ktorej predchádzajúce uložené tresty nevedli k jeho náprave a k tomu, aby viedol riadny život usporiadaného človeka. Ani v tomto prípade nemožno očakávať, že u obžalovaného bude naplnený prvok individuálnej prevencie trestu. Za takejto situácie je namieste naplniť účel trestu aspoň z hľadiska generálnej prevencie, a teda výchovne pôsobiť a odradiť iných od páchania trestnej činnosti, a tiež ochrániť ostatných pred prípadnými kriminálnymi aktivitami obžalovaného pokiaľ bude vo výkone trestu. Obžalovaný si trest vykoná v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.